

POSTANOWIENIE

Dnia 6 marca 2013 r.

Sąd Apelacyjny w Poznaniu, Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSA Bogdan Wysocki (spr.)

Sędziowie: SA Jan Futro

SA Hanna Małaniuk

po rozpoznaniu w dniu 6 marca 2013 r.

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa (...) **Spółka z o.o. z siedzibą w W.**

przeciwko (...) **Park Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w K.**

o zapłatę

na skutek zażalenia powoda

na postanowienie Sądu Okręgowego w Poznaniu

z dnia 9 stycznia 2013 r., sygn. akt: IX GC 1185/12

postanawia:

1. **oddalić zażalenie,**

2. **zasądzić od powoda na rzecz pozwanego kwotę 3.600 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania zażaleniowego.**

Jan Futro Bogdan Wysocki Hanna Małaniuk

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Okręgowy odrzucił pozew, zasądzając od powódki na rzecz pozwanego kwotę 7.217 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sąd ustalił, że w umowie z dnia 29 lipca 2005 r., strony objęły wszystkie spory z niej wynikające i z nią związane zapisem na sąd polubowny – Stały Sąd Arbitrażowy przy (...) w W.. Zgodnie zatem z treścią art. 1165 § 1 k.p.c., rozstrzygnięcie zostało oparte na skutecznie podniesionym zarzucie zapisu na sąd polubowny, wobec braku negatywnych przesłanek z § 2 powołanego przepisu.

Zażalenie na powyższe postanowienie złożył powód, wniósł o jego uchylenie, zniesienie postępowania w zakresie dotkniętym nieważnością, ewentualnie o zmianę postanowienia poprzez oddalenie wniosku o odrzucenie pozwu. Powód zarzucał rozstrzygnięciu naruszenie art. 328 § 2 k.p.c. poprzez zaniechanie wyjaśnienia przyczyn, dla których zasadnym jest przyjęcie, że strony zamierzały poddać spór wynikający z umowy najmu, jurysdykcji Sądu Arbitrażowego przy (...) w W. oraz zaniechania wyjaśnienia w niezbędnym zakresie podstawy faktycznej uzasadnienia; art. 207 § 3 k.p.c. i art. 32 Konstytucji RP poprzez uniemożliwienie zajęcia stanowiska w przedmiocie podniesionego

zarzutu zapisu na sąd polubowny; naruszenie art. 217 § 2 k.p.c. w zw. z art. 227 k.p.c., art. 233 § 1 k.p.c. poprzez zaniechanie wszechstronnego rozważenia materiału dowodowego; art. 65 § 1 k.c. poprzez jego niewłaściwe zastosowanie prowadzące do błędnej wykładni umowy w przedmiocie istnienia w niej skutecznego i wykonalnego zapisu na sąd polubowny oraz art. 1165 § 2 k.p.c. poprzez zaniechanie zbadania wykonalności zapisu na sąd polubowny.

Pozwany wniósł o oddalenie zażalenia oraz o zasądzenie kosztów postępowania zażaleniowego.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zażalenie nie zasługiwało na uwzględnienie.

Bezzasadny okazał się zarzut powoda, że uzasadnienie zaskarżonego postanowienia nie spełnia wymogów art. 328 § 2 k.p.c. Przyjmuje się bowiem, że tylko w wypadkach, gdy uzasadnienie orzeczenia nie zawiera podstawowych ustaleń faktycznych i rozważań prawnych, nie poddaje się ono kontroli instancyjnej i można wówczas mówić o nierozpoznaniu istoty sprawy i skuteczności podniesienia tego zarzutu. Z taką zaś sytuacją nie mamy do czynienia w rozpoznawanej sprawie.

Nie zasługiwały również na uwzględnienie zarzuty powoda kwestionujące prawidłowość postępowania w przedmiocie rozpoznania wniosku o odrzucenie pozwu. Przy podnoszeniu formalnego zarzutu zapisu na sąd polubowny, wobec jego wąskiej podstawy faktycznej, nie zachodzi potrzeba ustalania zakresu okoliczności spornych, co z reguły ma miejsce w przypadku rozpoznawania meritum spraw o rozbudowanym stanie faktycznym i gdzie znajduje zastosowanie art. 207 § 3 k.p.c. W niniejszej sprawie wobec jednoznacznego stanowiska pozwanego i treści przedłożonej umowy nie było to jednak celowe. Brak zarządzenia wymiany pism procesowych nie stanowił zatem naruszenia powyższego przepisu, ani nie był równoznaczny z pozbawieniem powoda możliwości obrony praw. Miał on możliwość zajęcia stanowiska w zażaleniu. Nie podniósł w nim jednak istotnych okoliczności, które nie wynikałyby z analizy materiału dotychczas zgromadzonego w sprawie.

Prawidłowo Sąd I instancji uznał, że zapis na sąd polubowny był skuteczny i wykonalny w myśl art. 1165 § 2 k.p.c. Nie można było podzielić zarzutów powoda, odnoszących się do tłumaczenia zapisu zawartego w tekście umowy zawartej między stronami. Sformułowanie tam zamieszczone nie nasuwa wątpliwości, co do identyfikacji sądu arbitrażowego, na który dokonano zapisu, natomiast przypisywanie nadmiernej wagi do użytej w oryginalnym tekście umowy nazwy izby, przy której działa ten sąd, nie znajduje oparcia w wymogu skuteczności i wykonalności zapisu na sąd polubowny.

Powód w zażaleniu nie podnosił także, jaki sąd polubowny strony rozumiały przez sporne sformułowanie umowy. Wobec pominięcia w swojej argumentacji kwestii zgodnego zamiaru stron w tej materii, jego stanowisko prowadziło zatem do nieracjonalnego wniosku, że wolą stron był zapis na sąd polubowny, który nigdy nie istniał.

Również z tego względu argumentacja żalącego nie zasługuje na uwzględnienie.

Przyjąć natomiast w tej sytuacji należało, mając na uwadze treść art. 65 § 2 kc, oraz zakładając racjonalność i fachowość stron umowy, będących profesjonalistami, że zgodnym ich zamiarem było poddanie sporów Sądowi Arbitrażowemu przy (...)w W..

Nie zasługiwały również na uwzględnienie twierdzenia żalącego, że porozumieniem z dnia 30 grudnia 2011 r. dokonano zmiany właściwości sądu i że w sprawie w zakresie ustalenia właściwości sądu nie obowiązują postanowienia przedwstępnej umowy najmu z dnia 29 lipca 2005 r. zawarte w pkt 11.1.

Należy bowiem zauważyć, że przedmiotem powyższego porozumienia była tylko obniżka czynszu za okres od 1 czerwca 2011 r. do 31 grudnia 2011 r. i przewidywane rozwiązanie umowy najmu.

W tym, i tylko w tym zakresie strony w pkt 5 porozumienia uzgadniały poddanie się wyłącznej jurysdykcji rzeczowej i miejscowej sądów w Warszawie (k. 24 – 30 akt).

Natomiast powód dochodzi od pozwanego zapłaty czynszu za okres od 1 stycznia 2012 r. do 31 sierpnia 2012 r. oraz zapłaty za energię elektryczną za okres od 1 września 2012 r. do 5 września 2012 r. Roszczenia pozwu dotyczą zatem okresu nieobjętego rzeczonym porozumieniem.

Z kolei strony w pkt 1.1 in fine porozumienia postanowiły, że **inne niż wyraźnie zmienione porozumieniem postanowienia Umów Najmu pozostają w pełni ważne i obowiązujące.**

Poza tym, zapis zawarty w porozumieniu z dnia 30 grudnia 2011 r. w zakresie wyłącznej jurysdykcji sądów w Warszawie nie jest jednoznaczny, gdyż nie wynika z niego wprost, czy dotyczy on sądów powszechnych, czy polubownych.

Zakładać należy, że gdyby strony zamierzały dokonać tak istotnej zmiany umowy zasadniczej, to uczyniłyby to w sposób jednoznaczny i nie budzący wątpliwości.

Z przyczyn jednak, o których była mowa wyżej, ostatnio wymieniona okoliczność nie ma decydującego znaczenia.

Mając to na uwadze, Sąd Apelacyjny na podstawie art. 397 § 2 w zw. z art. 385 k.p.c. oddalił zażalenie powoda jako bezzasadne.

O kosztach postępowania zażaleniowego orzeczono na podstawie art. 108 § 1 k.p.c., art. 98 § 1 i 3 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. i art. 391 § 1 k.p.c. Kosztami tymi obciążono przegrywającego spór powoda i w związku z tym zasądzono od niego na rzecz pozwanego poniesione przez niego koszty zastępstwa procesowego w postępowaniu zażaleniowym w wysokości 3.600 zł, ustalone na podstawie § 6 pkt 6 w zw. z § 12 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. z 2002 r., Nr 163 poz. 1349 ze zm.).

Jan Futro Bogdan Wysocki Hanna Małaniuk